

РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЛІНІЙНИХ СИСТЕМ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ З ВИРОДЖЕННЯМИ

А. А. Чечель

Ін-т математики НАН України

Україна, 01601, Київ 4, вул. Терещенківська, 3

The linear systems of differential equations with degenerations, in which zero eigenvalues of the matrix at the derivative are simple, are considered. A new method for solving such systems is established.

Представлен новый метод решения линейных систем дифференциальных уравнений с вырождением, в которых нулевые собственные числа матрицы при производной являются простыми.

Одним з універсальних методів вивчення процесів, що відбуваються у природі, є диференціальні рівняння. Багато задач практичного змісту приводять до математичних моделей, які описуються системами диференціальних рівнянь з різного роду виродженнями: наявністю при старших похідних виродженої матриці, малих параметрів або такої матриці, яка вироджується при певних значеннях незалежної змінної чи параметрів. У задачах лінійного програмування, теорії електричних кіл, економіки та інших досить часто зустрічаються системи вигляду

$$N(t)\frac{dV}{dt} = M(t)V + F(t), \quad (1)$$

де $V(t)$, $F(t)$ — n -вимірні вектори, $N(t)$, $M(t)$ — $(n \times n)$ -матриці, $\det N(t) \equiv 0$ ($\forall t \in \mathbb{R}$).

Детальне вивчення систем (1) розпочалось у 70-х роках ХХ століття. На сьогодні найбільш розвинутою є теорія вироджених систем зі сталими коефіцієнтами.

Розвитку загальної теорії вироджених систем і чисельних методів їх розв'язання присвячено значну кількість робіт (див., наприклад, [1–5]). У роботі [6] знайдено загальні достатні умови звідності системи (1) до центральної канонічної форми, що дало змогу в рамках виконання цих умов знайти умови розв'язності задачі Коші та дослідити структуру загального розв'язку цієї задачі.

1. Постановка задачі. Розглянемо лінійну вироджену систему диференціальних рівнянь (1), в якій $t \in [a, b]$, $N(t)$, $M(t) \in C[a, b]$.

Розв'язується задача про дослідження умов існування розв'язків $V(t)$ системи (1) та їх відшукування.

Нехай матриця $N(t)$ має r простих власних чисел $\lambda \equiv 0$ ($\forall t \in [a, b]$). Згідно з [7, с. 166] запишемо її у вигляді

$$N(t) = S(t)\text{diag}\{N_1(t), \Theta\}S^{-1}(t),$$

де $N_1(t)$ і $S(t)$ — невивроджені $((n-r) \times (n-r))$ - і $(n \times n)$ -матриці відповідно, що мають таку ж гладкість, як і $N(t)$, Θ — нульова $(r \times r)$ -матриця.

Домножимо систему (1) на $S^{-1}(t)$ зліва та введемо заміну

$$V(t) = S(t) \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix}, \quad (2)$$

де x і y — $(n-r)$ - та r -вимірні вектори відповідно.

Тоді система (1) набирає вигляду

$$\text{diag}\{N_1(t), \Theta\} \begin{bmatrix} \frac{dx}{dt} \\ \frac{dy}{dt} \end{bmatrix} = \begin{pmatrix} m_1(t) & m_2(t) \\ C(t) & D(t) \end{pmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} F_{n-r}(t) \\ -g(t) \end{bmatrix}, \quad (3)$$

де $D(t)$ і $C(t)$ — $(r \times r)$ - і $(r \times (n-r))$ -матриці, $m_1(t)$ і $m_2(t)$ — $((n-r) \times r)$ - і $((n-r) \times (n-r))$ -матриці, $g(t)$ і $F_{n-r}(t)$ — r - і $(n-r)$ -вимірні вектори відповідно. При цьому

$$\begin{pmatrix} m_1(t) & m_2(t) \\ C(t) & D(t) \end{pmatrix} = S^{-1}(t)M(t)S(t) - \text{diag}\{N_1(t), \Theta\}S^{-1}(t) \frac{dS(t)}{dt},$$

$$\begin{bmatrix} F_{n-r}(t) \\ -g(t) \end{bmatrix} = S^{-1}(t)F(t).$$

Рівняння (3) рівносильне гібридній системі

$$\begin{aligned} \frac{dx}{dt} &= A(t)x + B(t)y + f(t), \\ g(t) &= C(t)x + D(t)y, \end{aligned} \quad (4)$$

де $f(t) = N_1^{-1}(t)F_{n-r}(t)$ — $(n-r)$ -вимірний вектор, $A(t) = N_1^{-1}(t)m_1(t)$ — $((n-r) \times (n-r))$ -матриця, $B(t) = N_1^{-1}(t)m_2(t)$ — $((n-r) \times r)$ -матриця.

Отже, від вихідної лінійної системи диференціальних рівнянь з виродженням (1) ми перейшли до системи двох рівнянь (4), перше з яких є диференціальною системою рівнянь відносно x порядку $n-r$, а друге — алгебраїчним рівнянням.

Запишемо систему (4) у вигляді

$$\begin{aligned} \frac{dx}{dt} &= (A(t), B(t)) \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} + f(t), \\ g(t) &= (C(t), D(t)) \begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}. \end{aligned} \quad (5)$$

Нехай виконується умова

$$\text{rank}(C(t), D(t)) \equiv r. \quad (6)$$

Тоді необхідною і достатньою умовою розв'язності алгебраїчної підсистеми системи (5) відносно $\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix}$ є така:

$$\text{rank}(C(t), D(t), g(t)) = \text{rank}(C(t), D(t)).$$

Для знаходження розв'язку алгебраїчного рівняння з (5) побудуємо матрицю Грама матриці $(C(t), D(t))$:

$$\Gamma(t) = (C(t), D(t)) \begin{pmatrix} C^*(t) \\ D^*(t) \end{pmatrix}.$$

Оскільки виконується (6), то $\det \Gamma(t) \neq 0$.

Тому псевдооберненою [8, с. 34] до $(C(t), D(t))$ буде матриця

$$(C(t), D(t))^+ = \begin{pmatrix} C^*(t) \\ D^*(t) \end{pmatrix} \Gamma^{-1}(t). \tag{7}$$

Нехай $\begin{pmatrix} x_1 \\ y_1 \end{pmatrix}$ — довільний вектор, що належить нуль-простору $N(C, D)$ матриці $(C(t), D(t))$, тобто

$$(C(t), D(t)) \begin{pmatrix} x_1 \\ y_1 \end{pmatrix} = 0. \tag{8}$$

Тоді з урахуванням (7) розв'язок алгебраїчної системи з (5) має вигляд

$$\begin{pmatrix} x \\ y \end{pmatrix} = (C(t), D(t))^+ g(t) + \begin{pmatrix} x_1 \\ y_1 \end{pmatrix}, \tag{9}$$

або

$$x = C^*(t) \Gamma^{-1}(t) g(t) + x_1, \tag{10}$$

$$y = D^*(t) \Gamma^{-1}(t) g(t) + y_1. \tag{11}$$

Враховуючи (8) та підставляючи значення (10) і (11) в (5), отримуємо систему

$$\frac{dx_1}{dt} = (A(t), B(t)) \begin{pmatrix} x_1 \\ y_1 \end{pmatrix} + f_1(t), \tag{12}$$

$$(C(t), D(t)) \begin{pmatrix} x_1 \\ y_1 \end{pmatrix} = 0,$$

де $f_1(t) = f(t) + (A(t), B(t))(C(t), D(t))^+ g(t) - [C^*(t) \Gamma^{-1}(t) g(t)]'$.

Розглянемо різні випадки розв'язування системи рівнянь (12).

2. Випадок 1. Нехай $\det D(t) \neq 0 \forall t \in [a, b]$. Тоді з другого рівняння системи (12) виразимо y_1 :

$$y_1 = -D^{-1}(t)C(t)x_1. \quad (13)$$

Підставляючи значення (13) в (12), маємо

$$\frac{dx_1}{dt} = A_1(t)x_1 + f_1(t), \quad (14)$$

де $A_1(t) = A(t) - B(t)D(t)^{-1}(t)C(t) - ((n-r) \times (n-r))$ -матриця. Таким чином, доведено наступне твердження.

Теорема 1. Нехай система (1) є такою, що матриця $N(t)$ має r простих власних чисел $\lambda_i \equiv 0, i = \overline{1, r}$, а $\text{rank}(C(t), D(t)) \equiv r$. Тоді при умові, що $\det D(t) \neq 0 \forall t \in [a, b]$, лінійна система диференціальних рівнянь з виродженням (1) порядку n зводиться до системи диференціальних рівнянь (14) без виродження порядку $n-r$.

Подальший хід розв'язання системи (14), а отже й системи (1), буде залежати від поставленої задачі.

3. Структура загального розв'язку. Умови розв'язності задачі Коші. Нехай виконуються умови теореми 1. Тоді загальний розв'язок системи (14) буде мати вигляд [8, с. 430–433]

$$x_1 = \Omega_{t_0}^t(A_1)c + \Omega_{t_0}^t(A_1) \int_{t_0}^t [\Omega_{t_0}^\tau(A_1)]^{-1} f_1(\tau) d\tau, \quad (15)$$

де c — довільний сталий вектор, $t_0 \in [a, b]$, $\Omega_{t_0}^t(A_1)$ — матрицант відповідного до (14) однорідного рівняння.

Врахувавши (13), (9), (2), отримаємо розв'язок системи (1) у загальному вигляді

$$V(t) = S(t) \left[(C(t), D(t))^+ g(t) + \begin{pmatrix} x_1 \\ -D^{-1}(t)C(t)x_1 \end{pmatrix} \right], \quad (16)$$

де x_1 обчислюється за формулою (15).

Після підстановки значення (15) в (16) та деяких перетворень маємо

$$V(t) = S(t) \begin{pmatrix} I_{n-r} \\ -D^{-1}(t)C(t) \end{pmatrix} \Omega_{t_0}^t(A_1)c + S(t) \left[(C(t), D(t))^+ g(t) + \begin{pmatrix} I_{n-r} \\ -D^{-1}(t)C(t) \end{pmatrix} \Omega_{t_0}^t(A_1) \int_{t_0}^t [\Omega_{t_0}^\tau(A_1)]^{-1} f_1(\tau) d\tau \right].$$

Справедливою є така теорема.

Теорема 2. Якщо виконуються умови теореми 1, то вироджена лінійна система (1) має $(n - r)$ -параметричну множину лінійно незалежних розв'язків вигляду

$$V(t) = Q(t)c + \bar{V}(t), \quad (17)$$

де

$$Q(t) = S(t) \begin{pmatrix} I_{n-r} \\ -D^{-1}(t)C(t) \end{pmatrix} \Omega_{t_0}^t(A_1),$$

$$\bar{V}(t) = S(t) \left[(C(t), D(t))^+ g(t) + \begin{pmatrix} I_{n-r} \\ D^{-1}(t)C(t) \end{pmatrix} \Omega_{t_0}^t(A_1) \int_{t_0}^t [\Omega_{t_0}^\tau(A_1)]^{-1} f_1(\tau) d\tau \right],$$

c — довільний $(n - r)$ -вимірний сталий вектор.

Розглянемо для системи (1), що задовольняє умови теореми 2, задачу Коші з початковою умовою

$$V(t_0) = V_0, \quad t_0 \in [a, b]. \quad (18)$$

Має місце така теорема.

Теорема 3. Якщо виконуються умови теореми 2, то для того, щоб задача Коші (1), (18) мала розв'язок, необхідно і достатньо, щоб виконувалась умова

$$P_{Q^*} (V_0 - \bar{V}(t_0)) = 0,$$

де $Q(t) = S(t) \begin{pmatrix} I_{n-r} \\ -D^{-1}(t)C(t) \end{pmatrix} \Omega_{t_0}^t(A_1)$, — $(n \times (n - r))$ -матриця, а P_{Q^*} — ортопроектор матриці, спряженої до $Q(t)$.

Цей розв'язок єдиний і визначається виразом

$$V(t) = Q(t)Q^+(t_0)(V_0 - \bar{V}(t_0)) + \bar{V}(t).$$

Доведення. Знайдемо розв'язок $V(t)$ у точці $t = t_0$, врахувавши (18), та запишемо його у вигляді

$$Q(t_0)c = V_0 - \bar{V}(t_0). \quad (19)$$

Умови розв'язності алгебраїчного відносно c рівняння (19) будемо знаходити вже відомим способом. За теоремою 3.9. [9, с. 92] система (19) є розв'язною тоді і тільки тоді, коли

$$P_{Q^*} (V_0 - \bar{V}(t_0)) = 0,$$

де ортопроектор $P_{Q^*} = I_n - QQ^+$, а $Q^+(t) - ((n-r) \times n)$ -матриця, псевдообернена до $Q(t)$, $Q^+ = (Q^*Q + I_{n-r})^{-1}Q^*$. При цьому, оскільки $\text{rank } Q = n-r$, система (19) має єдиний розв'язок

$$c = Q^+(t_0)(V_0 - \bar{V}(t_0)). \quad (20)$$

Беручи до уваги викладені вище міркування та враховуючи (17), (20), отримуємо твердження даної теореми.

1. Бояринцев Ю. Е., Данилов В. А., Логинов А. А., Чистяков В. Ф. Численные методы решения сингулярных систем. — Новосибирск: Наука (Сиб. отд-ние). — 1989. — 223 с.
2. Еременко В. А. О редукции линейной системы дифференциальных уравнений с вырожденной матрицей при производных // Укр. мат. журн. — 1980. — **32**, № 2. — С. 168–174.
3. Чистяков В. Ф. К методам решения сингулярных линейных систем обыкновенных дифференциальных уравнений. — Новосибирск: Наука (Сиб. отд-ние), 1982. — С. 37–65.
4. Campbell S.L. Singular systems of differential equations I.— S.Francisko etc.: Pitman Adv. Publ., 1980. — 176 p.
5. Campbell S. L. Singular systems of differential equations II. — S.Francisko etc.: Pitman Adv. Publ., 1982. — 234 p.
6. Самойленко А. М., Шкіль М. І., Яковець В. П. Лінійні системи диференціальних рівнянь з виродженнями. — Київ: Вища шк., 2000. — 294 с.
7. Вазов В. Асимптотические разложения решений обыкновенных дифференциальных уравнений. — М.: Мир, 1968. — 464 с.
8. Гантмахер Ф. Р. Теория матриц. — М.: Наука, 1988. — 552 с.
9. Бойчук А. А., Журавлев В. Ф., Самойленко А. М. Обобщенно-обратные операторы и нетеровы краевые задачи. — Киев: Ин-т математики НАН Украины, 1995. — 320 с.

Одержано 27.05.08